

International Federation of Radiotelegraphists

kahdeksas vuosikokous Köpenhaminassa

29,30 ja 31 p. elokuuta 1929.

Allekirjoittanut, joka edusti Suomen Radiosähköttäjäliittoa Köpenhaminassa viime elokuun 29,30 ja 31 päivinä pidetyssä Kansainvälisen Radiosähköttäjakeskusliiton kahdeksannessa vuosikokouksessa, pyytää täten kertoa seuraavaa:

Kokous pidettiin tanskalaisen radiosähköttäjäliiton huoneustossa ja olivat kokouksessa läsnä Englannin, Saksan, Belgian, Ruotsin, Tanskan ja Suomen jäsenliitot henkilökohtaisesti edustettuina. Kokoukseen ilmoittautunut Hollannin liiton edustaja oli sairauden takia estetty kokoukseen osallistumasta. Valtakirjoilla olivat edustettuina Ranskan, Espanjan, Kanadan ja Norjan liitot.

Tanskalaisen radiosähköttäjäliiton puheenjohtajan, hra C. A. Gottschalckin, toivotettua osanottajat tervetulleeksi Köpenhaminaan, avasi kokouksen I.F.R:n puheenjohtaja J. Madsen, lausuen tyytyväisyytensä siitä, että jäsenliitot olivat tällä kertaa osoittaneet suurempaa mielenkiintoa kansainvälistä yhteistoimintaa kohtaan kuin aikaisempina vuosina, jolloin osanotto vuosikokoukseen on useinkin ollut liiankin laimeata. Madsen mainitsi edelleen, että osanottajien entistään suuremmasta lukumäärästä johtuu, että kokouksen voitiin katsoa tyydyttävällä- ja täysin laillisella tavalla edustavan I. F. R:ää kokonaisuudessaan.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin I.F.R:n puh.joht. J. Madsen ja sihteeriksi I.F.R:n sihteeri Mr T.J. O'Donnell. Valtakirjojen tarkastauksessa havaittiin niiden olevan kunnossa. Kokouksen alussa Viron Radiosähköttäjäliitolta saapui sähkösanoma, jossa k.o. liitto anoi jäsenyyttä I.F.R:ssä. Anomus hyväksyttiin muistutuksitta ja päätöksestä ilmoitettiin Viroon sähköteitse.

Sihteerin lukemasta toimintakertomuksesta selvisi, että keskusliittoon kuuluivat jäseninä Englannin, Ranskan, Espanjan, Portugalin, Belgian, Hollannin, Saksan, Ruotsin, Suomen, Tanskan, Kanadan ja Viron kansalliset radiosähköttäjäliitot, jäsenluvun ollessa kaikkiaan noin 5,300. Keskusliitto on ollut säännöllisessä kirjeenvaihdossa norjalaisen, islantilaisen ja kreikkalaisen liiton kanssa ja toiveitan on, että nämä liitot ennen pitkää liittyvät jäseniksi. Kansainväliseltä näkökannalta meitä kiinnostavimpana tapahtumana kuluneen toimintavuoden aikana mainittiin kertomuksessa Lontoossa keväällä tehty ihmishengen turvallisuutta merellä koskeva kansainvälinen sopimus, joka astuu voimaan 1 p. heinäkuuta 1931. Jokaisen jäsenliiton velvollisuus on ~~valvoa kaikin~~ tehdä kaikkensa saadakseen sanotun sopimuksen radiota koskevat määräykset itse kukin omassa maassaan voimaan, niin että sopimus käytännössä todella vastaisi sitä, mitä sillä on tarkoitettu, nimittäin edistää turvallisuutta merellä. Kertomuksessa kosketeltiin edelleen itsetoimivaa hätämerkin vastaanotinta, joka kaikesta päättäen tulenee kansainväli-

sesti käytäntöön otettavaksi, siitä huolimatta, että sen toiminnassa on vielä paljonkin parantamisen varaa, eikä merenkulun turvallisuuden kannalta katsottuna vielä lähimainkaan ole käytännössä ~~varaa~~ tarpeeksi luotettava.

I.F.R:n rahataloudellinen asema oli tilivuoden aikana pysynyt tyydyttävänä, vaikkakin menot olivat tuloihin nähden siksi suuret, että ylijäämäksi seuraavalle tilivuodelle jäi vain noin 4 puntaa. Voidakseen entistä valppaammin valvoa radiosähköttäjien etuja kaikissa niissä kansainvälisissä ~~konferenssissa~~ konferenssissa, joissa meitä tavalla tai toisella kiinnostavia asioita käsitellään, olisi keskusliiton jäsenmaksuja jossakin määrin koroitettava.

Kertomuksen jälkeen keskusteltiin jäsenmaksukoroitusehdotuksesta. Tällöin sai kunkin jäsenliiton edustaja tehdä selkoa edustamansa liiton taloudellisesta asemasta. Jäsenmaksujen korotus lykättiin tällä kertaa vuodeksi eteenpäin, etupäässä sen takia, että jäsenliitoista ovat ~~muutamat~~ taloudellisesti siksim heikolla pohjalla, ettei koroitusta ~~tilaus~~ katsottu suotavaksi. Jäsenmaksun suuruudeksi tuli siis edelleenkin I Engl. shillinki yksityistä jäsentä kohden. Mitä jäsenliittojen taloudelliseen asemaan yleensä tulee, niin päätettiin jäsenliittoja kehoittaa tekemään kaikkensa taloudellisen asemansa parantamiseksi, sillä keskusliiton toimintamahdollisuudet ovat suoraan riippuvaiset jäsenliittojen varallisuussuhteista.

I.F.R:n johtokunnan vaalissa valittiin uudelleen molemmat keskusliiton monivuotiset toimihenkilöt, tanskalainen J. Madsen ~~sihteri~~ puheenjohtajaksi ja englantilainen T.J. O'Donnell sihteeriksi.

Kuten tunnettua on I.F.R. jäsenenä kansainvälisessä kaupalaivasto-upseerien liitossa - A.I.O.M.:ssä. I.F.R:n suhteista k.o. liittoon luki puheenjohtaja J. Madsen kertomuksen, josta lainaan pääkohdat:

„ Edellisen vuosikokouksen päätöksen mukaisesti on I.F.R. edelleenkin ollut jäsenenä A.I.O.M.:ssä, jossa keskusliittoamme ovat edustaneet puheenjohtajamme ja sihteerimme. A.I.O.M:n keskuskomitean viime vuoden marraskuussa Antwerpenissä pidettyyn kokoukseen emme kumpikaan kuitenkaan olleet tilaisuudessa osallistumaan, joten edustustehtävämme oli tällöin uskottu Saksan ja Belgian jäsenliittojen toimitsijamiehille, jotka hyvätahoitsemi ottivat tehtävän suorittakseen. Aikaisemmin tekemämme päätöksen mukaisesti anoisimme Antwerpenin kokouksessa, että A.I.O.M:lle maksettava vuosimaksomme alennettaisiin puolella. Anomukseemme onkin myöhemmin suostuttu, joten jäsenmaksomme mainitulle liitolle on nykyisin 20 puntaa vuodessa. A.I.O.M:n toiminta on kuluvana vuonna kohdistunut niiden kysymysten valmisteluihin, jotka tämän vuoden lokakuussa Genevessä pidettävässä kansainvälisessä merenkulkukonferenssissä tulevat käsiteltäviksi. Käsiteltävät asiat ovat seuraavat:

Keskeisin kysymys on työaika laivoissa. A.I.O.M. on ollut neuvotteluissa kansainvälisen kuljetustyöläisten liiton kanssa päättäkseen työaikaa koskevassa kysymyksessä yksimielisyyteen merimiesten ja lämmittäjien edustajien kanssa. Syystä että viime mainitut vaativat 8 tunnin työpäivää ja 48 tuntista työviikkoa, kun taas A.I.O.M. kannattaa 8 tuntista työpäivää, mutta 56 tuntista työviikkoa, ei kysymyksessä vielä ole päästy yksimielisyyteen, mutta toiveita on, että jatkoneuvotteluissa tähän pian päästään, jolloin molemmat suuret liitot voivat esiintyä yhdessä laivanvarustajoiden mahtavaa kansainvälistä yhtymää vastaan Genevessä.

Edelleen on Geneven konferenssin esityslistalla kysymys laivanvarustajan velvollisuudesta merimiestä kohdanneen sairauden tai onnettomuuden aikana; samoin kuin myös merimiesten huolto yleensäkin merellä ja satamassa.

A.I.O.M:n ehdotuksesta on Geneven konferenssin esityslistalle otettu kysymys laivoissa palveluksessa olevien päällystään kuuluvien henkilöiden minimipätevyysvaatimuksien saamiseksi kansainvälisellä sopimuksella yhdenmukaisiksi. ~~XXX XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX~~ Mitä radiosähkötäjiltä vaadittavaksi ~~aijottui~~ ehdotettuihin minimipätevyysvaatimuksiin tulee, niin on I.F.R. puolestaan ehdottanut, että 1/ Sähkötäjän ~~ain~~ ^{olisi} ikäraja olisi 21 vuotta, 2/ 6 kuukauden sähkötäjänä purjehdus ^{olisi} vaadittava ja 3/ Sähkötäjä oma ^{nsi} hallituksensa antaman radiosähkötäjäpätevystodistuksen.

Vedoten siihen suurimerkitykselliseen työhön, jota A.I.O.M. on jo lyhyen olemassa olonsa aikana ehdinyt tehdä jäsenliittojensa hyväksi, ehdotti hra Madsen lopuksi, että I.F.R. pysyisi edelleenkin jäsenenä A.I.O.M:ssä."

Lyhyehkön mielipiteiden vaihdon jälkeen päätti vuosikokous jatkaa I.F.R:n jäsenyyttä A.I.O.M:ssä, sekä että viimeksi mainitun keskusliiton kokouksissa edustaa ~~XXX~~ I.F.R.,ää puheenjohtaja ja sihteeri.

Siirryttiin sitten käsittelemään kysymystä vanhentuvien pätevystodistusten vaihtamista uusiin, s.t.s. Washingtonin konvention mukaisiin. Sen jälkeen kun kukin edustaja oli selostanut miten kunkin maan hallitusviranomaiset olivat tulkinneet konvention ~~asianomaista~~ ~~määräysten~~ todistuksen vaihtoa koskevaa artiklaa, syntyi asiassa vilkas ja pitkäaikainen mielipiteiden vaihto. Selostuksista kävi nimittäin selville, että valtiot olivat tulkinneet k.o. artiklaa sangen monella tavalla. Suurin osa valtioista oli jo viime kevään kuluessa asetuksella säätänyt, millä perusteilla vanhat todistukset vaihdetaan uusiin. Tällöin oli pääasiassa asetettu sille kannalle, että ainakin osittainen uusinta tutkinto on suoritettava, jota paitsi lyhempi tai pitempi purjehdusaika on vaihdon edellytyksenä. Toiset valtiot olivat taas osoittaneet huolestuttavaa välinpitämättömyyttä asianomaisten määräysten antamisen suhteen. Ikävällä täytyi panna merkillä, että viimeainittajien valtioiden joukkoon kuului Tanskan ja Ruotsin ohella myös Suomi. Yleiskeskustelun aikana lausuiivat useimmat edustajat ankaran arvostelunsa valtioiden ottamasta kannasta pätevystodistusten vaihdossa, samalla kuin yksimielisesti lausuttiin se mielipide, että seuraavassa kansainvälisessä radiolennätinkonferenssissa tulisi jokaisen maan valita konferenssiin lähettämänsä edustajiston joukkoon asiantuntijoina myös radiosähkötäjiä, jolloin paremmin kuin tähän saakka välttyttäisiin sellaisista epäselvistä ja venyvien tulkintojen varaan jäävistä, erikoisestikin radiosähkötäjien ammattipätevyyttä koskevien määräysten syntymisestä, kuin mitä esimerkiksi voimassa olevassa Washingtonin konventiossa nyt on. Edelleen päätettiin kokouksen yksimielisen mielipiteen todistusten vaihdon suhteen olevan, että uusintatutkinto ei kokouksen mielestä ole välttämätön; - ei ainakaan siinä tapauksessa, että sähkötäjällä on takanaan monivuotinen kokemus laivasähkötäjänä. Lopuksi päätti kokous kehottaa ~~niitä~~ edustajoida, joiden maiden hallitukset eivät vielä olleet antaneet määräksiänsä todistusten vaihdon suhteen, kiiruhtamaan hallituksiansa asian ratkaisemiseksi tavalla tai toisella.

Sihteerin ~~luottua~~ Lontoossa viime kevänä tehdyn turvallisuutta merellä koskevan kansainvälisen sopimuksen radiota käsittelevän osan ~~jatkun~~^h ~~asiasta~~^h ~~oli~~^h ~~asia~~^h ~~ja~~^h ~~si~~^h ~~keskusteltu~~^h ~~hyväksytty~~^h ~~kokous~~^h ~~seuraava~~^h ~~ratkaisu~~^h ~~on~~^h Pää-asiaassa sisälsivät konvention määräykset seuraavaa: Kaikki lastialukset, jotka ovat suuruudeltaan vähintään 1,600 br. ton. on pakollisesti varustettava radiolla. Samoin matkustajalajaivat, riippumatta niiden suuruudesta. Kuten tavallista, ovat korkeat diplomaattit laivanvarustajien painostuksesta jättäneet konvention koko joukon sellaisia takaportteja, jotka myöntävät muuten selvistä määräyksistä huomattaviakin helpoituksia. Niinpä voidaan matkustajalajavoille myöntää vapautus radiolla varustamisesta, jos laivan linja stamasta toiseen avomerta laskettuna on korkeintaan 200 mpk. tai jos se ei poistu lähimmältä rannikolta kauvemaksi kuin 20 mpk. Käytännössä merkitsee tämä sitä, että esim. Itämeren liikennöivät matkustajalajaivat eivät ole pakoitettuja pitämään radiota. Kauppalajaivat taas voidaan vapauttaa k.o. velvollisuudesta, jos ne eivät postu 150 mpk kauvemaksi rannikolta, toisin sanoen voidaan kaikki Englannin linjan kauppalaivamme kokonaan vapauttaa radionpitovelvollisuudesta. Radiopäivystystenpitovelvollisuus on yhtä omituisella tavalla määrätty siten, että päivystys ei ole pakollinen kauppalaivoissa, jotka ovat alle 3000 tonnin, suuruudeltaan 3,000-5,500 tonnin ~~on~~^{on} päivystettävä vähintään 8 tuntia vuorokaudessa, ja yli 5,500 tonnin suuruisissa kauppalaivoissa on vasta taukoamaton päivystys pakollinen. Matkustajalajajien päivystysovelvollisuudesta sanotaan ainoastaan, että taukoamaton päivystys on pakollinen 3,000 tonnia suuremmissa aluksissa, elleivät ne ole varustettuja itsetoimivalla hätämerkki vastaanottimella. Lopuksi määrätään, että matkustajalajavoilla 5,500 ~~xxx~~ tonnista ylöspäin tulee olla suuntauslaitteet.

Seurasi yleiskeskustelu, jossa lukuisissa puheenvuoroissa ~~va~~litettiin laivanvarustajien pyrkimyksiä vapautua radionpitovelvollisuudesta, sekä sitä toisiasiaa että eri valtioiden hallitukset ovat silminnähävästi liian auliita kallistamaan korvansa varustajien itsekäille pyyteille. Kun oli todettu Lontoon konvention epämääräinen suhtautuminen varsinkin radiopäivystykseen, hyväksyi kokous seuraavat pontet:

Lontoon merenkulunturvallisuuskonvention käytännöllistä toteuttamista silmälläpitäen päätettiin pyrkiä siihen, että jokaisessa konvention alaisessa laivassaa pidettäisiin päivisin määrätyn pituinen radiopäivystys - 8 tuntia.

Radio-alaa tuntevat ovat tietoisia siitä, että radiosähköttäjä suhteellisen nopeasti menettää osan siitä käytännöllisestä sähkötystaidostaan, jonka hän on radiokoulussa saavuttanut, ellei hän saa päivittäin ottaa ~~osaa~~^{osaa} sanomavaihtoon. Turvallisuus näkökannalta katsottuna on ~~paras~~^{paras} ~~paras~~^{paras} ~~endottomasti~~^{endottomasti} välttämätöntä, että jokainen radiosähköttäjä omaa konvention määräämän minimisähkötysnopeuden.

Määrämällä radiopäivystys laivoissa pakolliseksi, päästään siihen, että radiosähköttäjä saavuttavat ja jatkuvasti pysyttävät itsellään sen ammattivalmiuden, joka takaa, että he todella pystyvät selviytymään niissä tilanteissa, joihin he merenkulunturvallisuutta radion avulla valvoessaan merellä joutuvat.

Lopuksi päätettiin I.F.R:n seuraava vuosikokous pitää kesällä v. 1930 Parisissa myöhemmin lähemmin määrättävänä aikana.

Tähän päättyy selostukseni I.F.R.:n kahdeksannesta vuosikokouksesta.

Kokouksessa mukana olleilta kansallisten radiosähköttäjäliittojen edustajilta tiedustelin eri liittojen jäsenmaksujen suuruutta. Tulloon tässä siis lopuksi mainituksi, että Ruotsissa ja Tanskassa, joissa olot yleensäkin ovat verrattavassa meidän oloihimme ja joissa laivasähköttäjien palkat ovat suunnilleen samat kuin meillä ovat jäsenmaksut seuraavat: Tanskassa maksaa jäsen jäsenmaksunsa kuukausittain etukäteen ja on maksun suuruus 6½ Tkr kuukaudelta, Ruotsissa taas on maksu 50 Rkr vuodessa. Haluan erikoisesti ~~korostaa~~ kiinnittää jäsentemme huomiota näihin yllä mainittuihin summiin, koska meillä on aivan yleensä pyritty tuomitsemaan meidän kerrassaan naurettavan pienelle tuntuvaan jäsenmaksuamme muka liian korkeaksi sähköttäjien nauttimiin vuosituloihin nähden. Kuten sanoin ovat palkat Ruotsissa ja Tanskassa melkein samat kuin vastaavat palkat meillä, ellen väärin muista, vieläpä erinäisissä tapauksissa on palkkauksemme heikäläisiä palkkauksia parempikin, joten jäsenmaksujen toisiinsa vertailu antaa meille paljon ajattelemisenaihetta. Jäsenmaksukysymyksen enempi koskettelu jääköön kuitenkin vuosikokoukseen, jossa jäsenmaksumme suuruus tulee sääntöjen mukaan pöydälle pantavaksi.

Katsoen siihen suureen ja meille tärkeään merkitykseen mikä liitollamme on I.F.R:n jäsenyydestä ja koska jäsenyydestä aiheutuvat menot ovat mielestäni vuosipalkkaamme nähden sangen mitättömät ehdotan lopuksi, että liittomme päättäisi jatkuvasti pysyä I.F.R:n jäsenyydessä.

Hangossa, 29 p. marraskuuta 1929.

Uwejo Mellin
.....